

Weīste punnase-többest.

Minnewal aastal 1869 odi punnane-többi weīste seas wägga laialt liukumas ja se tulli fest, et aasta enne sedda wägga suiv olli. Üks össi aitas nüüd ühte ja teine teist, mis mõnned ärrafotusid; agga fui libba-foolvet puudeli seest loma furko fallati, siis sai loom terveks. Werreurma rohhud fedetud ja lussika täis sal-peetriid sisse sullama pandud ja sedda jahtunud wet puudelist loma furko fallatud, on mitto parremaks citnud. Ka peab hea ollema, kui lomale adrit lastafse, üks forter werd faela jonest.

Mõnned ütlewad, et se haigus rohhust peab sündima; ogga misfuggune robbi se on, sedda ei tea jäalle legi. Minna arwan ja ollen täh-hele pannud, et se talviest kuivast pöhhus tulleb. Kui loom sügise äffiste kuiva pöhho peale saab ja mitte wahhel rohto ehk muud pehmvet fööki, siis jääb kuim föök saddakortse sisje finni ja lähhäb seäl pöllema, et need ähhadad lapposad mustaks lõwad, siis töuswad lomale mitmesugused haigused. On loom jubba paar näddal kuiva pöhho peäl olnud, siis peab temmale nattikenne ülge-rašwa sisje andma, mis temma

seedmisi pehmeks teeb, ja nenda paar korda talwe sees, siis ei tulle lomale mitte fergeste wiggedusi, mis agga ilma raewata fergeste ja mitmed modi tulleb, ja surin on iggal pool kaanal. Eest kui saddakordne pöllema läinud, ei woi loom ennam seeda ja tunneb wallo föhho sees ja se wallo lööb temma libba ja werre sisse, mis mõnne aeo pärast, kui haigus ja — surm välja tulleb.

Eest osjast on jubba selle ramato: „Pöllomehhe ait” sees enne rägitud Nr. 1 ol: „Mitme többe haffatus.”

Ei surma västo tea ma
Nüüd mitte rohto nimmeta:
Sur abbi tulleb Selle läest,
Kes leik on lonud wägga häast,
Ja hoib, kaitseb wiljad, pund
Ja annab terwed libbad, luud,
Ni loom, kui innimenne ka,
Ei ella Temma abbita.

Wonnade innimeste fosja osjad.

Aastal 1763, Jöulo-pu 12. päeval, surri Karinokülas Bennemaal üks naesterahwas, nimmeega Margareta Kressowna, kes 108 aastat